

NOWENNA DO DZIECIĄTKA JEZUS

ze Sługą Bożym
Anzelmem Gądkiem OCD

I DZIEŃ – 16 grudnia

*SŁUCHAJCIE, NARODY, SŁOWA PANA I GŁOŚCIE JE NA CAŁYM ŚWIECIE:
OTO PRZYJDZIE NASZ ZBAWICIEL, ODRZUCIE BOJAŻŃ.*

„Ojcowie święci, idąc za Ewangelią, pięknie nam przedstawiają, dlaczego Słowo Ojca ciałem się stało? Dlaczego Bóg stał się człowiekiem?

Bóg bowiem w mądrości i wszechmocy swojej, mógł nas inaczej odnowić niż przez Wcielenie. Wybrał jednak ten sposób, jako najodpowiedniejszy do celu naszego zbawienia.

Przez to bowiem, że Bóg stał się Synem Człowieczym, zyskuje wiara, bo człowiek wierzy Bogu osobiście mówiącemu. Również nic nie podnosi tak naszej nadziei jak przeświadczenie, że wszystko nam da, ponieważ dał Siebie.

Miłość wreszcie budzi się przez Wcielenie. Jakaż bowiem może być większa przyczyna przyjścia Pana, jeśli nie miłość?” (BZ, t. 8, s. 18-19).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską Ojca Świętego Franciszka, biskupów, kapłanów
i osoby konsekrowane, spraw aby ich życie całkowicie oddane Bogu,
było znakiem nadziei i umocnieniem w wierze dla wielu ludzi.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

II DZIEŃ – 17 grudnia

*ZABRMIJCIE WESELEM NIEBIOŚA, RADUJ SIĘ, ZIEMIO,
BO NASZ BÓG PRZYJDZIE I ZLITUJE SIĘ NAD BIEDNYMI.*

„On to dla naszego zbawienia zstąpił z nieba, opuścił Ojca, aby zaślubić się z naturą ludzką, wziął ciało przez Ducha Świętego z Dziewicy Maryi i stał się człowiekiem. «Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami... pełne łaski i prawdy» (J 1, 14).

Niech przeto adoruje Go nasza wiara, niech obejmuje nadzieją, która spodziewa się darów Jego łaski i prawdy, niech miłość Jego ku nam i nasza ku Niemu uczyni nas dziećmi Bożymi” (BZ, t. 8, s. 16).

Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską wszystkich ochrzczonych, by przygotowując się do Roku Jubileuszowego, odnowili w sobie świadomość, że są umiłowanymi dziećmi Bożymi.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

III DZIEŃ – 18 grudnia

PRZYBĘDZIE NASZ KRÓL, CHRYSZTUS, BARANEK ZAPOWIEDZIANY PRZEZ JANA.

„Czas Adwentu, to ciągle i wielkie zwiastowanie.... *Przyjdźcie, uwielbić Króla i Pana, mającego przyjść!* Jak niegdyś Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego, tak i my, z łaski tegoż Ducha Świętego, mamy począć w naszej duszy nowe Boże życie. Mamy stać się uczestnikami życia tego Słowa, które stało się Ciałem i między nami zamieszkało, byśmy «życie mieli dzięki Niemu» (por. 1 J 4, 9).

Jak niegdyś prorocy torowali Synowi Bożemu drogę do serc ludu wybranego, i wskazywał Go Jan Chrzciciel, tak w czasie Adwentu, słowa proroków, przede wszystkim Izajasza, a nade wszystko kazania i postać Jana Chrzciciela, wołają do nas: Prostujcie drogę Pańską, wszelka nizina będzie wywyższona, a wszelki pagórek uniżony (por. Iz 40, 3; J 1, 23).

Niech pokora skruszy w nas pychę, a serce uczyni pojętnym na głos łaski. *Przyjdźcie, uwielbić Króla i Pana, mającego przyjść!*” (GK 4 (1930) 354.)

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską wszystkich zniewolonych grzechem, nałogami i złem,
niech znajdą drogę do Ciebie i wystawiają Twoje miłosierdzie.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

IV DZIEŃ – 19 grudnia

*TEN, KTÓRY MA NADEJŚĆ, NIE BĘDZIE ZWLEKAŁ
I NIE BĘDZIE JUŻ LĘKU NA ŚWIECIE, BO ON JEST NASZYM ZBAWICIELEM.*

„Królestwo Boże na ziemi zostało założone mocą imienia JEZUS. Mocą tego imienia rozpoczyna się Nowy Testament i Nowe Przymierze, pod tym znakiem wchodzi do królestwa poddani, pod tym imieniem walczą żołnierze nowego królestwa, to imię jest im zwycięstwem, nagrodą, triumfem!

Każdy, kto wyznaje to imię, przyjmuje Ewangelię Jezusa, która głosi prawdę i świętość, nakłada najwyższe prawo miłości. Kto w świetle tego imienia żyje, jego prawdę przyjmuje i pełni przykazanie Jezusowej miłości, ten nie chodzi w ciemności” (BZ, t. 2, s. 57-58).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską matki oczekujące narodzenia swojego dziecka,
aby przyjęły nowe życie z miłością i wdzięcznością, jako dar Boży,
a także, by zostały otoczone wsparciem i troską najbliższych.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

V DZIEŃ – 20 grudnia

*WYROŚNIE RÓDZKA Z PNIA JESSEGO, CHWAŁA PAŃSKA NAPEŁNI CAŁĄ ZIEMIĘ
I WSZYSCY LUDZIE UJRZĄ BOŻE ZBAWIENIE.*

„W Jezusie były dwie natury niezamącone ani nie zmieszane, zjednoczone w Osobie Boskiej. Natomiast Jego natura ludzka została niepojęcie uszlachetniona i uposażona najwyższymi darami, szczególnie wiedzą, świętością i mocą. To Dziecię, jeszcze w łonie Matki, było pełne łaski i prawdy (por. J 1, 14), we wszystkim miało pierwszeństwo, bo podobało się Bogu, aby w Nim mieszkała cała pełnia (por. Kol 1, 19).

Choć dusza Jezusa cieszyła się widzeniem Boga, choć widział rzeczy przeszłe i teraźniejsze, nie mogły być również zakryte przed Nim dzieje własnego posłannictwa, Jego cierpienie i hańbiącej śmierci na krzyżu. Z tego powodu Dziecię Jezus już w łonie Matki – możemy to twierdzić – rozpoczęło drogę krzyżową. Tak, Jezus w łonie Matki był świadomy swego posłannictwa; rozpoczął je kontemplacją piękności swego Ojca, od początku czyniąc to, co się Jemu podobało (por. J 8, 29). Współpracowała z Nim w tym cichym dziele i apostołstwie Jego Matka Najświętsza, wczuwając się w Jego dzieło zbawienia – śpiewała w duszy *Magnificat*, a równocześnie stała pod krzyżem najściślej z Nim zjednoczona.

Wczujmy się także i my w to życie najbardziej ukryte Boga naszego – Dziecięcia i adorujmy Je z Jego Matką Najświętszą i z aniołami, a pokornie uznając dzieło Boga dla nas, gotujmy Mu przybytek miłości w duszach naszych” (BZ, t. 2, s. 79-80).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską ludzi niewierzących i tych, którzy jeszcze nie poznali Ciebie,
niech Dobra Nowina o zbawieniu stanie się ich udziałem i radością.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

VI DZIEŃ – 21 grudnia

**ANTYFONA: OTO NADCHODZI PAN WSZECHMOGĄCY,
NAZWĄ GO IMIENIEM EMMANUEL, BÓG Z NAMI**

„Jezus przyszedł przez Maryję, Ona jest Jego Matką, a równocześnie Matką i drogą naszą do Jezusa. Za Jej pośrednictwem ma się narodzić Pan i Król w naszych duszach. Stąd Adwent, to droga ludzkości przez Maryję do Jezusa – «Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel: Bóg z nami.» (Iz 7, 14). Przez Maryję Bóg będzie z nami! W tych samych uczuciach pokory, skupienia, modlitwy, w tych samych świętych wzdychaniach i oczekiwaniach nawiedzenia Pańskiego, mamy na Boże wyżyny podnosić serca nasze, jak to czyniła Najświętsza Dziewica, *Ancilla Domini* – Służebnica Pańska. Pokora serca, czystość serca, gorąca modlitwa ma nas przysposobić na dzieci Boże!” (GK 4 (1930) 354).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską dzieci i młodzież, aby na wzór Twojej Matki i pod Jej opieką
wzrastały w wierze i postępowały drogą wskazaną przez Ewangelię.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

VII DZIEŃ – 22 grudnia

**NIEBIOŚA, SPUŚCIE SPRAWIEDLIWEGO JAK ROSE, NIECH JAK DESZCZ SPŁYNIE Z OBŁOKÓW,
NIECH SIĘ OTWORZY ZIEMIA I ZRODZI ZBAWICIELA.**

„*Rorate coeli desuper...* Spadła rosa, ziemia wydała Zbawiciela, chmura spuściła deszcz, Dziewica porodziła Boga-Dziecię, Ojca przyszłego wieku. Przyszedł On do swoich, zniweczył oścień śmierci, zapewnił zmartwychwstanie do życia przez łaskę i do życia w królestwie Ojca, ale odszedł, bo tak trzeba było, abyśmy w Niego wierząc tęsknili i tęskniąc kochali.

Pozostał jednak z nami, choć ukryty, rozdziela zadatek życia wiecznego karmiąc wierzących Ciałem i Krwią własną. Żyjemy nadzieją widzenia Go twarzą w twarz! I oto *Rorate coeli desuper...* zamienia się w *Veni, Domine Jesu...* Stąd rok liturgiczny – ta księga zmiłowań Pańskich – ma jeszcze tę samą nutę tęsknoty serca ludzkiego za Bogiem, za zjednoczeniem, za widzeniem... Niespokojne jest serce człowieka póki nie spocznie w Bogu. Ludzie mają tak wiele i nigdy dosyć, dlaczego ich udziałem jest stały niedosyt? Bo brak Ciebie, o Jezu!

Boże naszego serca, naszej wiary i ufności, Boże łaski i miłości, czekamy na Ciebie; powtórny adwent się rozpoczął: Przyjdź, Panie, nie zwlekaj, Przyjdź, Panie Jezu!” (*Kaz. Rorate coeli*, z lat 60-tych).

*Przybądź Panie Jezu i obdarz swą łaską ludzi chorych, starszych, samotnych i cierpiących,
niech czerpią siły i radość, karmiąc się Twoim Ciałem i Słowem.*

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

VIII DZIEŃ – 23 grudnia

*DZIECIĘ NAM SIĘ NARODZI, JEGO IMIĘ BĘDZIE: BÓG MOCNY.
W NIM BĘDĄ BŁOGOSŁAWIONE WSZYSTKIE NARODY ZIEMI.*

„Gdy otworzysz księgę Ewangelii i wczytasz się w dzieje Boga-Człowieka, zobaczysz i odczujesz wszędzie tchnienie Boskiego imienia. Kim okaże ci się Jezus?

W blaskach tego imienia błyszczą wszystkie tytuły Syna Człowieczego, i od Niego biorą światło: Jezus-Zbawiciel, Jezus Baranek, który gładzi grzechy świata, niepokalany i bez zmazy; Jezus-Alfa i Omega; Sprawca życia i zbawienia, Ten który był i miał przyjść; nasz Pośrednik, Chrystus Pan, Emanuel, Syn Boga, Jednorodzony Ojca, Syn Dawida i Syn Człowieczy” (BZ, t. 2, s. 51).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską wszystkich ludzi,
niech na całym świecie zapanuje Twój pokój.
Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...*

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

IX DZIEŃ – 24 grudnia

OTO NADESZŁA PEŁNIA CZASU: BÓG ZESŁAŁ SWOJEGO SYNA NA ZIEMIĘ.

„Wigilia Bożego Narodzenia przypomina nam nie jeden tylko dzień lub noc, ale ogromną przestrzeń czasu, tysiące lat, przez które wśród wzdychań i pragnień ludy wyczekiwały Zbawiciela, oglądali Go prorocy w swych widzeniach, wyobrażały figury i typy Starego Testamentu. Stali mężowie święci z księgami świętymi przeglądając, licząc i oczekując, kiedy ukaże się ta zapowiedziana gwiazda Jakuba, zwiastunka przybycia Boga-Człowieka. Długa to była wigilia, długie czuwanie.

Przy wigilii łamiemy się opłatkiem. Opłatek jest chlebem białym, bez kwasu. Jest on przypomnieniem Dzieciątka Jezus, tego chleba żywego który z nieba zstąpił, aby się stać naszym pokarmem, według tego co sam mówi: *Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki (J 6, 51).*

Łamiemy się opłatkiem na znak, że ciało Jezusowe czynimy naszym, odziewając się w Jego cnoty, w Jego zasługi, biorąc cząstkę Jego nieśmiertelności, niewinności, świętości. Podajemy cząstkę tego pokarmu jedni drugim, bo jak ten pokarm staje się wspólnym, jednym w nas, tak i my mamy być wszyscy jedno w miłości - taki jest cel przyjścia Jezusowego” (Kazanie na Wigilię Bożego Narodzenia, Kraków 24.12.1911).

*Przybądź, Panie Jezu i obdarz swą łaską wszystkie rodziny,
niech obchody Święt Bożego Narodzenia umocnią je w miłości i jedności.
Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...*

**BOSKIE DZIECIĄTKO JEZUS, BŁOGOSŁAW NAM, UŚWIĘCAJ NAS, JEDNOCZ NAS Z SOBĄ
I W TWYM BOŻYM DZIECIĘCTWIE DAJ ŻYĆ I UMIERAĆ. AMEN.**

~~~~~

Opracowanie:
s. Imelda Kwiatkowska CSCIJ